

Հոժով.—Ուսումը դեպքայնաբան խորհրդատուան և ֆրանսիական,անգլիական, գերմանական ու ասորական դեպքայնաները առանձին-առանձին հարց տուին արտաքին գործերի մինիստրին, թէ ինչ պայմաններով իրական թույլ կը տալ, որպէսզի մեծ պետութիւնները միջնորդի դեր կատարեն պատերազմում։ Մինիստրը խոստացաւ պատասխանել յետոյ։

Բէնզազի.—Չորքերը փոքրիկ պատճառով անկարող եղան ափ իջնել։

ՎՊՈՓՈՐԻ ԱՓԵՐԻՆ

Դոժմեայ Պանկայրիի դաւադրական արտաճուրդ
Կ. Պոլսոյ 17 փետրվար
Կ. Պոլսոյ հայութիւնը տարբորակ դրութեան մը մատուցած է վաճառի երեքարթի օրը Կ. Պոլսոյ լրագրաց պատրիարքարանէն հաղորդուած իբր թէ տեղակալ սրբադանի կողմէ ոսկորներու փոխադրութիւնը արտաճող հեռագրին պատճենը եւրեան եղած է, թէ կեցծ էր ու ընաւ համապատասխան չէր իսկական հեռագրին, որ բացարձակապէս կը զանար այդ արտաճութիւնը։

Սոսան ժողովը երկու օր առաջ նիստ գումարելով, դռնիակ կերպով, նոյն իսկ առանց քարոզարարներու ներկայութեան, երկարօրէն միջոցներ մատած է գործուած սխալ դատմանը համար և այսօր ալ կը իրեն գումարելով, վերջնական ու վճռական որոշում մը պիտի տայ։

Մշակուի ընթերցողները թիւրեւ մեծ զարմանքով պիտի կարդան, թէ ինչպէս կաթոլիկոսական տեղակալին անուան տակ պաշտօնական կերպով կը գործարարէ այսչափ փափուկ գործի մը մէջ, ուր կառավարութիւն և պատրիարքարան կատարելապէս իրարու դէմ պայքարեցան իրենց շահերուն համար։

Այս սխալը, որ կրնար ծանր հետևանք առաջ բերել և Արշարունի սրբադանը տապալելու մեծ հրճուածք առաջ բերած է իր հետեւողներուն շրջանակին մէջ։

Մասնաւորապէս գործարարուած դատարարութեան մէջ մեծ բաժին մը ունի, կատուի, Պերայի քարոզիչ Հմայիկը եւ Պրիւաք-սեանը, որ, հակառակ իր բուռն տենչանքներուն, չկրցաւ պատրիարք ընտրուիլ։

Հետևաբար՝ ամեն անգամ որ պատրիարք մը անփողովդէական դարձնելու ստիքի կը ներկայանայ, իր ձեռքերը չկիւլով՝ գործի կը խառնուի։

Հմայիկ եպ., որ միշտ ազգ. ժողովի մէջ հարաբանարութեանց խնդրոյն դատախազն է, որ նայող ժողովուրդին ներքողիչը, ազգ. վարչական գործերու առաջողը, վերջապէս ժողովրդականութեան մեծ մուրացիկ մը, վերջին օրերս չարաչար կը շահագործէ Պանկայրիի գերեզմանատան խընդրէր։

Հայրենասիրութեան, հեղեղեցասիրութեան և ժողովրդասիրութեան այս ինքնակոչ առաքելութիւնը իրեն բան-գործ ըրած է Պերայի մէջ հանդիպողին յայտարարելու, թէ գերեզմանատան պատերը փլցնել անկարելի է, սրբակ ատեն որ կաթողիկոսական թոյլաւորութիւն ձեռք չերթնար։

Այս կերպով կողմէ նեղ դրութեան մատանի պաշտ. վարչութիւնը և պատրիարքը, որ կառավարութեան լիութիւն գտնացած ստացած ըլլալով չի կրնար հիմա երկար ատեն սպասցնել կառավարութիւնը, և Կեթ ժողովուրդը հակապաշտի, իրեն ուրիշ բան չի մնար ընելու, եթէ ոչ իր պաշտօնը ձգել։

Սակիկ իրապէս հրճուած կը պատճառէ Գերեզմանի ճիշդ այս կարակցութեան լիբերտեա համար գործերը, Հմայիկի նպ., կընտրի թէ, խումբ մը հայոց թիկաբաններ է հեռագրել Հմայիկին, որ պատրիարքարանի իւրեղեք թոյլաւորութիւնը շարունակէ։

Այս հեռագրերը՝ Կերտի թէ, նամակով Սօֆիա հաղորդուած է և անկէ տեղակալին հեռագրուած, ասով միտքը շփոթելու և Հմայիկին մէջ սա գաղափարը խնդրելու, թէ պատրիարքարանը ճնշման տակ կը խնդրէ այդ թոյլաւորութիւնը, մինչ ժողովուրդային կամըր ատոր հակառակ է։

Հետևաբար կատարելապէս ատիկա դատարարութիւն մը կը ազգային իշխանութեան դէմ։

Երբ օր առաջ (երեքշաբթի փետրվարի 14), երբ գործը այս պայմաններուն մէջն էր, Արշարունի պատրիարք կը ստանայ տեղակալ Գեղեղեք արքեպիսկոպիտի մէջ հեռագրիւր, որ իր իրաւասութիւնը զուրս կը համարէր այդ արտաճութիւնը առաջ։

Արշարունի սրբադանը, ժողովրդային յուզման տեղի չտալու համար, հեռագրեր իր ջով՝ կը պահէ, հեռագրով օր գումարելի խառն ժողովին ներկայացնելու համար։

Սակիկ Կ. Պոլսոյ ընդթողեայ հեռագրաթիկի մէջ պաշտօնեան, որ ընդամենաբարձր թիւրեւ իրական հետ յարաբերութիւն ունի և այս տեսակ պարագաներու լուրերը կը հաղորդէ այդ խմբագրութեան, դատարիւրը կը հրապարակէ Արշարունի մարդոց հաղորդելով լուրը։

Իրենդեքան լուրը կը տարածուի ամբողջ Պերայի մէջ և կերթայ կը հասնի Հմայիկի եպ. անկար։

Դիւանքանայ եպ. գործելու ժամը հասած համարելով, իբր թէ լուրը ստուգելու համար, Պերայի երկու կերպով, նոյն իսկ առանց քարոզարարներու ներկայութեան, երկարօրէն միջոցներ մատած է գործուած սխալ դատմանը համար և այսօր ալ կը իրեն գումարելով, վերջնական ու վճռական որոշում մը պիտի տայ։

մար, Պերայի քանաններէն մէկը պատրիարքարան կը դրէի, չմոռնալով պատրիարքը անտեղի ժողովրդային անող յուզման մը երկելու շնորհիւ ալ յայտնուած պատրիարքին։

Քանանայ պատրիարքարանի մէջ չի գտնուիր Արշարունի սրբադանը, զի հիւանդանոց այս, ցերեկեան գացած էր։ Քանանայ կը փութայ Երեւան-Կուրէ և հոն կը հաղորդէ Պերայի գերաշնորհ և ազգասէր քարոզիչին յանձնարարութիւնները Պատրիարքը՝ ժողովրդային յուզման լուրը անկողի կահարելով, մտածելով մանաւանդ թէ ազգային վարչութեան այնքան մաքառումներով Հեռագրեքան յաղորդարարութիւնը վիճման վտանգին տակ է, եթէ ժողովուրդը կրօնական մոլեռանդութեամբ մը ընդլնի և արեւմտեղութեանց իսկ տեղի տայ։

Սորապէս յուզումը քանանայ կը ծաղիկէ, յորդորելով որ ժողովուրդը հանգարտեցնեն և արդիւններն սպասեն հարկուով և խաղաղ կերպով։ Միւս կողմէն, մտածելով թէ կրնայ ըլլալ, որ հայ թերթերու մէջ ալ արձագանք դռնէ տեղակալին եկած հեռագրերը, և ժողովուրդը յուզման մատուցի, անմիջապէս իր հետեւողներէն Գրիգորիս վարդ. Պապեանին կը հրամայէ հայ լրագրաց խմբագրատունները երթալ և իր առնչուելով խնդրել, որ այդ հեռագրերը չհրատարակուի։

Պապեան վարդապետ, փոխանակ այս հրամանը ուղղակի կատարելու, խմբագրութիւնները հաւատարմութեամբ հեռագրի մը օրինակ կը ներկայացնէ, և լրագրերները զայն նոյնութեամբ կը հրատարակեն։

Հետեւեալ օրը խառն ժողովին մէջ խընդիրը նկատի կառնուի և կորուզուի, որ հեռագրով մը արտաճութիւն ուղղուի տեղակալին։

Դուրեման արքեպ. կը պահանջէ, որ այդ հեռագրիւր աւելի բողոք մը ըլլայ, քան թէ խնդրանք։

Վարչութիւնը, ապացուցանելու համար որ ճշուած չկայ, Գրիգորիս վ. Պապեանը կը խորհէ Սօֆիա, անկէ բացատրելու համար խնդրոյն փափութիւնը և միանգամայն ստիպողութիւնը։

Այսօր խառն ժողովը պիտի գումարուի, և հաւանական է, որ Դուրեման եպ. թրագրելով ընդունուի և պատրիարք ու կրօն. ժողով միասին առանձնաբով պատասխանատուութիւն հանգիստ ապագայ կաթողիկոսին ոսկորներու փոխադրութիւնը կատարելու փութելով։

Միւս կողմէ, երեկ, կըսուէր, թէ Սուրբնանց արքեպ. նոր հեռագրով մը իր անձեռնահատութիւնը մէջ բերելով դարձաւ մեքսած է պատրիարքին խնդրերը։

Իր բուն ընթացքը շատ գէշ տպաւորութիւն ըրած է ժողովուրդին վրայ, որ հիմուրէն յուսալիցութեան մատնուած է իր անձնէն։

Հարկ էր Սուրբնանց գիտնալ, թէ թիւրքայայտը համար գէթ իր ընտրելով կաթողիկոսի հանգաճանքը ուրախալ կարելի չէր, և միկի համար կանոնադրի խընդիրը չէր, մինչ Կովկասի համար այս տեսակ պարագայի մը իրեն վերապահուած ընելով շատ ընտանալ պիտի ըլլար։

Միւս կողմէ պէտք էր ըմբռնել հեռատեսութեամբ, թէ երբ պատրիարքը, ինքն ալ կարողանար մը ըլլալ և չորսընչ այնքան ուրիշ սպիտակուածութիւն, եթէ հեռագրի պահպանողական հաշիւ մը չունենար արդար հովաքար իրեն պէս կարողանար մը վճիռին դիմուած չպիտի ընէր։

Այս պարագաները փրկալ թէ նկատի առնող չկայ Հմայիկին մէջ։ Եթէ Գեղեղեք արքեպ. Սուրբնանց լուր պահպանողական-առնող պահանջան կատարուածութիւն է, որ շարունակ այդ փոխադրութիւնը, առաջ ուրեմն հայ ազգին, որ շատ ձանձղ ընտրութիւն մը ըլլած է այն ըմբռնումներով մէկը ընտրելով կաթողիկոս։

Մակար կաթողիկոս՝ այս տեսակ պարագայի մը մէջ այդ թոյլաւորութիւնը ըրած է, և ամեն օր գիտէ, թէ Միկեղեանի եպ. Մուրադեան, Իդմիրէ մէջ, նոյն իսկ կաթողիկոսական հրամանին առանց պէտք տեսնելու, ոսկորներու փոխադրութիւն կատարած է իբր թիւնակալ։

Ասոց մէջ աւելի խիստ երկու կողմէ արդեօք Սուրբնանց արքեպ.։

Սակիկային հայոց առաջնորդութեան համար իր ցոյց տուած աններող ոգւոյն քով այս երկրորդ ձանձղ յամառութիւնը տակաւին պաշտօնի չձեռնարկած իր վրայ լաւ գաղափար մը չներշնչելու պատճառ կը դառնայ։

Սպասենք վախճանին։

ՆԵՆՈՒՆԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆԸ

ՀԱՆՈՒՆԻՆԻՆ Բ. ԿԱՐԱՄՈՐԴԱՅԻ ՅԻՇԱՍԿԻՆ

Ուղիղ 10 տարի առաջ, փետր. 28-ին, առաւօտեան մի քովքեր լուր տարածվեց թիֆլիսում, որը ցնցող ամբողջ հայ հասարակութիւնը Գա Բ. ԿարաՄուրզայի մահի մասին ըստ էր։

Այդ անունը այնքան սիրելի էր հայ հասարակութեան, որ անխորդ էր չէր ցնցվել նա, լսելով յիշատի ըստ։

Հանգուցեալ Բ. ԿարաՄուրզայի կենսագրութիւնը այդ հասարակութեան և հայ ազգին

էր նուիրված, նպատակ ունենալով տարածել նրա մէջ սէր դէպի երեքեցորդութիւնը և դէպի մուգիկան Եւ Նեմովիչ նա այդ հասարակական փրոտ ապարէզը իր հոգու ամբողջ թափով։ Հնչող չէր ծառայել մի հասարակութեան, որի մէջ երեքեցորդութեան մասնաւոր քառաձայնի և մուգիկայի մասին տիրուած էին հրեշտաւոր հասկացողութիւններ։ Թէ ինչ աստիճանի էին հասնում այդ հասկացողութիւնները, դա պարզ կը լինի հետեւեալից։ Յայտնի է, որ երեքեցորդութեան ժամանակ խումբը աշուղ կառավարելու համար խմբագրութիւնները կը խմբէր զինանք և ձեռքերը զանազան շարժումներով կամ միմիկայով կառավարուէ խումբը։ Սակայն այն ժամանակները պատարալի արարողութիւնը երգել նոյն ձևով անկարելի էր, որովհետեւ երեք հասարակութեան կողմը զարմած լինելը համարուած էր որդեգրածութիւն Եւ այդ էր պատճառը, որ ԿարաՄուրզան կանգնում էր երեքը ղեկի սեղանը, ինչպէս և ներկայումս, և ձեռները շարժում էր ցածր ընտելով։ Անշուշտ սա ըրեւում է նրանից, որ հայ հասարակութիւնը քառաձայն երեքեցորդութեան մասին հասկացողութիւն ունէր։

Հայ-ԿարաՄուրզայի մասամբ այս նորաձեւութեան վրայ ինքի ազդել էր նայումը հինգ այն տեսակետից, որ ԿարաՄուրզան դաւանութեամբ կաթոլիկ էր։

Եւ հինց այս վերջինն էր պատճառը, որ նա երբեք մտած չէր կարողանում գործել մեր միջնակարգ դպրոցները և ոչ մէկը երեքեցորդութեան ուսուցչի պաշտօնով, մինչդեռ այդ նրա ամենամեծ ցանկութիւնն էր, որովհետեւ այդ դպրոցները միջոցով էր, որ կարող էր պրոպագանդիստներ ուղարկել քառանկերը։ Հարկ էր աշխուշ նրան սոք դնել Գեղեղեքան ձեռնարանում, բայց այնտեղից ևս հարաւից մեր աղաւաթիտ հանգուցեալ ինքնան կաթողիկոսից։ Շուրջ այդ թիւր հասկացողութիւններն ու ըմբռնումները, նուազանց հայ հասարակութեան լայն խաւերը քառաձայն երեքեցորդութեան, ձառնակի տալ նրան դառ զարմութիւնը, տարածել կանոնաւոր երեքեցորդութիւն ժողովուրդի մէջ—անհ նրա նպատակներից մէկն էր Եւ այդ դադարաւոր նրա մէջ մարմնացնելու համար նա, ազգային և ժողովրդական երգերը վերածելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

Ան այդ վերջինս բարեմասնութիւններով էր օժտված հանգուցեալ երգչաւոր պետ։ Հայ-ԿարաՄուրզան, ինչպէս գիտնալ, հայրենիքը կապիւնելով քառաձայնի, համարելով միջոցով տարածում էր հայ ժողովուրդի մէջ։ Իսկ այդ ամեն կապիւն էր բաժանաթիւր արգելքների և հակապաշտ խոչնդոտների հետ, որոնց յաղթանակուած համար հարկաւոր է կարճ անդրադալով ոյթ, մոլորանք երկրպագու լինել իր արած գաղափարին, տիրել իր առարկային և լինել փորձված ու հմուտ մանկավարժ։

